

SMOLENICKÝ POSOL

farské noviny

XI. ročník, september-október 2011, 5. číslo

BLAHOŽELÁME!

Pani Cecília Nováková oslávila dňa 1. augusta 70. narodeniny. Je našou príležitostnou prispievateľkou, zvlášť čo sa týka modlitby a ľudových pobožností.

Milá pani Cecília, želáme Vám veľa požehnaní a milostí vyprosených na príhovor Panny Márie, sv. Jozefa, anjelov a všetkých svätých.

Blahoželáme pánovi Cyrilovi Holkovévi k 70. tým narodeninám, ktorých sa dožil 4. júla.

Pán Cyril, touto cestou Vám chceme poďakovať za ochotu priložiť ruku k dielu účasťou na brigádach a pri murárskych prácach. Nech Vám to Pán Boh vynahradí a dá Vám pevné zdravie a veľa Božích milostí.

Všetko najlepšie želáme Jurajovi Pisarovičovi k 25. narodeninám, ktoré oslávil 3. septembra. Juraj patrí medzi najstarších ministrov. Venuje sa mádeži, pomáha pri upratovaní kostola aj fary. Juraj, želáme Ti veľa okamihov prežitých v Božej blízkosti, aby si aj s pomocou Panny Márie viedol svoj život v službe Bohu a bližnému.

red

Obyčajné veci...

Koľko vecí či udalostí považujeme za niečo bežné, obyčajné? Na Veľký Piatok pred dvoma rokmi sme odhaľovali kríž, ktorý môžeme inak bežne vidieť v kostole. Ale v tej chvíli sme si zrazu mohli lepšie uvedomiť silu tohto symbolu, ktorý inak môžeme mať denne pred sebou.

Pred 20 rokmi na vrchu Záruby bol postavený kríž. Obyčajný, z dreva. A napriek tomu pre tých, ktorí sa do realizácie tejto myšlienky vtedy zapojili to asi nebolo niečo obyčajné. Máme možnosť si to pripomenúť s týmito ľuďmi aj my a možno im aspoň v duchu poďakovať za to, že najvyšší vrch Malých Karpát je takto „poznačený“.

Prísť do kostola na svätú omšu už tiež možno považujeme za niečo bežné. Minulý rok sme pri večernej hodovej svätej omši mali možnosť uvedomiť si dar sviatosti pomazania chorých. Na jednej strane niečo na prvý pohľad výnimočné ale súčasne dar, ktorý vychádza z Eucharistie, niečoho „bežného“.

Svojim spôsobom výnimočnou udalosťou bude vysluhovanie sviatosti birmovania, ktoré je naplánované na 9. október 2011. Sviatosť kresťanskej dospelosti, prijatie plnosti darov Ducha Svätého je síce slávnosťou, ale súčasne začiatkom, ktorý má mať pokračovanie v celom ďalšom živote. V tom všednom, každodennom, kde už nebudú kamery či fotoaparáty a darčeky „za úspešné absolvovanie“.

Náš „obyčajný“ život je občas prerušený niečím výnimočným, oslavným či bolestným. Všetko to, čo prežívame v takýchto zvláštnych chvíľach, môže a malo by obohacovať náš „obyčajný“ život. pb

POZVÁNKA!

5. ročník Smolenických farských dní, 17.-18. septembra 2011

17. septembra: 9.00 sv. omša s otcom arcibiskupom Róbertom Bezákom, výstup na Záruby a pobožnosť pri príležitosti 20. výročia vztýčenia kríža na Záruboch, večer: koncert speváckeho zboru Mysterium Cantus a posedenie na fare.

18. septembra: dopoludnia sv. omša, popoludní Farská kaviareň s besedou s mladými, ktorý boli na Svetových dňoch mládeže v Madride (program bude upresnený)

VŠETKÝCH SRDEČNE POZÝVAME!

Smolenický posol 4/1991, Slovenský dvojkriž na Záruboch

Pred dvoma rokmi po novembrových udalostiach v roku 1989 sa začalo i v našom národe prebúdzat národné povedomie a oživovať kresťanské tradície. Krásnym symbolom jednoty kresťanského a národného je pre každého Slováka dvojkriž, znak Kristovej obety i národný symbol.

Po myšlienke nášho vdp. Miloslava Mrva a za jeho výdatnej pomoci sa rozhodla skupina nadšencov vztýčiť tento nám tak drahý symbol na najvyššom vrchu Malých Karpát. Z

ich nadšenia a majstrovského umu majstra Tapšika sa zrodil takmer 5 metrov vysoký dvojkriž. S pocitom národnej hrdosti a kresťanskej oddanosti ho nadšení farníci za dobrodružných okolností vyniesli a vztýčili na najvyššom vrchu. Tu sa potom v nedeľu 15. septembra 1991 zišlo okolo 200 účastníkov Smolenic, Lošonca i okolitých obcí, aby si tam vo výške 768 m. n. m. pozdravili Patrónku Slovenska Sedembolestnú Pannu Máriu a zúčastnili sa slávnosti posvätenia

tohto novoinštalovaného Slovenského dvojkriža.

Posvätenie vykonal náš smolenický správca farnosti vdp. dekan Miloslav Mrva. vo svojom príhovore zdôraznil význam kríža pre kresťana ako znaku vykúpenia ľudstva a symbolu kresťanstva, na ktorom spočíva náš národ.

V ďalšej časti slávnosti pozdravil prítomných starosta Smoleníc pán Stanislav Jajcay a vypočuli si i časť príhovoru Jozefa Blažu z histórie dvojkriža ako národného symbolu a štátneho zna-

ku, ktorý prerušil dážď. Slávnostný program stretnutia spestrili i naše národné piesne v podaní smolenickej mládeže.

Úspech zhromaždenia neznížila ani nepriazeň počasia, keď prudký dážď donútil organizátorov slávnosť predčasne ukončiť.

Ale kríž na Záruboch stojí a predstavuje nám všetkým znak, v ktorom jedinom nájde i slovenský národ svoju šťastnú budúcnosť.

Ing. Peter Janiga

Karmelitánske misie v Smoleniciach

Na sviatok Karmelskej (Škapuliarskej) Panny Márie, 16. júla, zavítali do našej farnosti otcovia karmelitáni: p. Rudolf Bartal, OCD (Staré Hory, BB), Miloš Viktorín, OCD (Kalvária-Urpín, BB) a 6 členov Svetského rádu bosých karmelitánov, OCDS, aby spolu s nami oslávili sviatok Kráľovnej Karmelu a 760. výročie karmelitánskeho sv. škapuliara a zároveň nás oboznámili trochu bližšie s rehoľou a spiritualitou Karmelu na Slovensku.

Tieto „malé“ misie sa začali sv. omšou v sobotu večer v Neštichu, pri Karmelskej kaplnke, ktorú celebroidal spolu s našim p. dekanom P. Bacigálom o. Rudolf, a pokračovali v nedeľu 17.7. pri všetkých sv. omšiach. Počas týchto dvoch dní mohli farníci kúpiť perníkov, ručne viazaných ružencov, kníh, čajov, CD a iných drobností podporiť výstavbu kláštora bosých karmelitánov v Lorinciku pri Košiciach.

Členovia spoločenstva Svetského rádu bosých karmelitánov v Bratislave sa aktívne zapojili do organizačnej a hmotnej prípravy týchto dní a podporili ich tiež svojimi modlitbami.

Súčasťou misí bolo aj šírenie úcty ku sv. škapulariu. Po každej sv. omši nasledoval obrad prijímania do Bratstva sv. škapuliara pre tých veriacich, ktorí chceli prijať karmelitánsky škapuliar. Do karmelitánskej rodiny takto pribudlo v Smoleniciach 56 čitateľov Karmelu a členov sv. škapuliara.

Škapuliar je v podstate habit. Škapuliar, ktorý v dnešnej dobe nosí veľa rehoľných spoločenských ako vrchnú časť habitu, sa vyvinul zo zástery používanej pri práci, aby sa ochránili ostatné časti odevu. Obliekal sa cez hlavu. Jeden kus látky splyval na chrbát a druhý na hrud'. Latinské slovo scapulae označuje ramená, plec, chrbát.

História škapuliara ako Máriinho znaku a s ním súvisiace uctievanie má svoj pôvod v úkone zasvätenia sa karmelitánov Panne Márii. Karmelitánska tradícia hovorí, že vtedajší generálny predstavený rádu, anglický karmelitán Šimon Stock, v časoch reálnej hrozby likvidácie rádu, mobili-

zuje svojich spolubratov a rozhodne sa zveriť celý rád pod ochranu Panny Márie. Prosi ju, aby udelením nejakej milosti zachovala rád, ktorý je jej zasvätený a má v názve jej meno: Bratia Preblahoslavennej Panny Márie z hory Karmel. Tradícia ďalej hovorí, že svätý Šimon Stock sa úpenlivo modlil k Panne Márii slovami antifóny „Flos Carmeli - Kvet Karmelu“. Ježišova Matka ho vypočula a obklopená anjeli sa mu zjavila v noci z 15. na 16. júla r. 1251. Ukázala na jeho škapuliar a určila ho za znamenie svojej materinskej starostlivosti. Urobila to nasledovnými slovami: „Prijmi, najmilší synu, škapuliar tvojho rádu ako znak môjho bratstva. Toto je privilégium pre teba a pre všetkých karmelitánov – kto v ňom zomrie, bude zachránený“

Asi o 70 rokov neskôr sa Najsvätejšia Panna Mária ukázala pápežovi Jánovi XXII. a odporúčala mimoriadnu starostlivosť o „jej karmelitánsky rád“. Sľúbila hojné milosti a spásu tým, čo patria do rádu a verne zachovávajú svoje sľuby, ale i tým čo patria do Bratstva sv. škapuliara, zachovávajú cnosť čistoty podľa stavu a modlia sa za Cirkev. Nakoniec sľúbila všetkým mimoriadnu milosť, známu pod názvom „sobotná výsada“: „Ja, ich Matka, ich v prvú sobotu po ich smrti vyslobodím z očistca a zavediem na horu večného života.“

Ako môžeme rozumieť slovám, ktoré Mária adresovala sv. Šimonovi a ostatným, ktorí budú nosiť škapuliar? Je tu veľké nebezpečenstvo a po-

kušenie vnímať škapuliar ako nejaký talizman alebo amulet, ktorý nám otvorí nebeskú bránu.

Škapuliar je svätenina a ako každá svätenina uspôsobuje na prijatie milostí. Účinnosť tohto znaku závisí od našej viery a horlivosti. Veriť v moc škapuliara znamená mať vieru dieťaťa. Znak škapuliara vyjadruje osobný kontakt s Máriou. Má moc, keď je sprítomnením Máriinej osoby!! Mária vie, že satan vypovedal vojnu jej i jej potomstvu. Neodsúva z našej cesty nebezpečenstvo a nutnosť boja, ale uprostred boja nám dáva svoju prítomnosť ako ochranu a záchranu.

Škapuliar nosili dokonca aj pápeži nášho storočia, ale aj predošlých storočí: Pavol II., Gregor XIII., Lev XI., Pius XII., Pavol VI., Ján Pavol II.

Karmelitánsky škapuliar je zhotovený z hnedej vlnenej látky. Na jednom kúsku látky je obraz Matky Božej Škapuliarskej a na druhom Srdce Ježišovo. Má byť posvätený kňazom alebo diakonom. Treba ho nosiť tak, aby jedna jej časť spočívala na chrbáte a druhá na prsiach.

V roku 1910 pápež Pius X. dovolil nahradenie plátenného škapuliara medailou sv. škapuliara. Tak škapuliar, ako i medaila sa majú nosiť patričným spôsobom.

Osoby, ktoré nosia škapuliar a patria do Bratstva sv. škapuliara, sú duchovne spojené s karmelitánskym rádom, majú účasť na duchovných dobrách v živote i po smrti, ako sú sv. omše, sv. prijímania, sebazapierania, modlitby, pôsty a pod.

Zasvätenie sa Panne Márii Škapuliarskej

Kráľovná škapuliara a Matka Milosrdenstva, zasväcujem ti nielen moju dušu a večné šťastie, ale prijmi, Nepoškvrnená Panna, aj moje telo, aby si ho mohla účinne brániť pred hriechom a žiadostivosťou, pokušeniami sveta a chorobami, pred lenivosťou a nástrahami zlého ducha. Zošľachti moje srdce podľa Najsvätejšieho Srdca tvojho Syna Ježiša Krista. Mária! Odovzdávam ti moje myšlienky, modlitby, prácu, city, rozum, pamäť a vôľu, aby si ich usmerňovala pre moje dobro a pre dobro Cirkvi. Prostredníctvom šiat tvojich čností pošli na tento svet Kristov pokoj a lásku, lebo On je Boh a žije a kraľuje s Bohom Otcom v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

Amen.

Modlitba uprostred sveta

Pán ma povolal k modlitbe a dal ma do sveta...

Keď prídem k lekárovi, pozýva ma k modlitbe, keď cestujem v aute, elektrické, pozýva ma k modlitbe. Keď umývam riad, viem sa sústreďiť len na Otca náš, ale Pán ma pozýva...

Stíšiť sa na okamih, odovzdať to čo robím, volať Duchu Sv. k tomu, čo robím.

Keď kráčam horským chodníkom... môžem ísť v Božej prítomnosti, byť s Pánom, pýtať sa na jeho radu, nechať sa viesť, nechať sa prežiarit Jeho láskou.

Oslovuje na v tvárach ľudí, prihovára sa mi v každodenných malých udalostiach, oslovuje ma v hĺbke srdca a chce ísť so mnou do môjho dňa...

dv

(Na fotografii: p. Rudolf Bartal, zľava vdp. Patrik Bacigál, sprava miništrant Peter Jelenek a veriaci pri sv. omši v Neštichu pri Karmelskej kaplnke)

OPRAVA

V minulom čísle sme blahoželali pani Rozálii Volnerovej. Opravujeme chybu, blahoželá jej **sestra Margita** s rodinou. Ospravedľňujeme sa. red

Svetové dni mládeže v Madride

Zakorenení a postavení na Ježišovi Kristovi, upevnení vo viere (Kol. 2,7)

Tropická horúčava, davy mladých ľudí, záplava zástav zo všetkých kútov sveta, radostný spev, Valencia, Madrid, Lurdy, nezabudnuteľné stretnutie so svätým otcom, úsmev i obeta, nové priateľstvá. Tak toto všetko sa spája so svetovými dňami mládeže v Madride.

Je utorok poobede, 9. 8., stretávame sa na autobusovej stanici v Trnave a náš cieľ je jasný - SDM Madrid. Z našej farnosti sme sa tu zišli štyri účastníčky (Lucia Lovciová, Eliška Dobšovičová, Monika Kováčová a Bea Hajičková). Vedúcimi v našom autobuse sú vdp. Ondrej Chrvala a Ján Jakubec. Cestou sme sa zúčastnili spoločnej svätej omše v Dóme svätého Martina v Bratislave. Celebroval ju arcibiskup Stanislav Zvolenský, ktorý nám udelil na cestu svoje pozhnanie.

V našom poschodovom autobuse sa zišlo 73 mladých ľudí z trnavskej arcidiecézy.

Prvou zastávkou na tejto púti bol malý štát Monako, kde sme sa po príchode zúčastnili svätej omše, po ktorej sme mali individuálny program - kúpanie sa v mori, prezeranie pamiatok, návšteva kasína.

Na druhý deň sme sa ocitli v meste známeho architekta Gaudiho, slávneho španielskeho futbalového klubu a monumentálnej katedrály Sagrada Familia v Barcelone. Toto mesto sme opustili navečer a smerovali sme do Valencie, kde nás čakali dni v diecéze, príprava na samotné Svetové dni mládeže. Ubytovanie sme mali skromné, bývali sme v športovej hale. Už tu sa začali budovať vzťahy a vytvárať spoločenstvo. Okrem duchovného programu, ktorý nám pripravili miestni obetaví Valenčania, sme mali možnosť vidieť najväčšie oceánografické múzeum v Európe, očarujúce pláže, kde sme predstavili i našu slovenskú kultúru.

Naše dni v diecéze sa zavŕšili rozlúčkou svätou omšou s domácimi farníkmi, ktorým sme dali na pamiatku darčeky typické pre Slovensko. Tiež sme mali možnosť ochutnať národné jedlo paellu, ktorú pripravili pre niekoľko tisíc pútnikov. Tento spoločný obed v parku odpálili výstrelmi a zúčastnil sa ho i miestny biskup. Na záver dňa sme sa rozlúčili s morom a deň zavŕšil spoločný ruženec v rôznych jazykoch.

Po štyroch dňoch stráve-

ných vo Valencii viedli naše cesty z rôznych kútov Španielska do spoločného cieľa, ktorým bol Madrid a stretnutie so Svätým Otcom.

Madrid nás privítal s naozaj vysokými teplotami, pol ôsmej večer a vonku 43°C. Ubytovanie bolo opäť skromné, kolektív sa naďalej utužoval, ale náš pobyt sťažovali talianske spolubývajúce a nebezpečná štvrť.

Doobedia vypíňali zaujímavé katechézy s vynikajúcimi prednášajúcimi ako napríklad biskup Tomáš Galis či vladyka Peter Rusnák a niesli sa v duchu hesla tohtoročných SDM.

V jeden takýto deň sme zažili milé prekvapenie, v dave ľudí zo Slovenska sme zočili piateho Smoleničana- Michala Pisaroviča, ktorý na rozdiel od nás absolvoval viac ako 2500 km na bicykli.

Poobede sme sa vždy snažili využiť na poznávanie mesta a rôznych zaujímavostí, ktoré nám Madrid ponúkal.

Vo štvrtok poobede nastal ten dlho očakávaný deň, kedy prišiel medzi nás Svätý Otec Benedikt XVI. a prihovril sa nám z námestia Plaza de Cibeles. Vo svojom príhovore viackrát vyzdvihol radosť spojenú s mladosťou.

Na druhý deň sa v uliciach Madridu konala krížová cesta, pričom kríž k jednotlivým zastaveniam niesli vždy iné skupiny mladých ľudí z rôznych organizácií a krajín.

Na ďalší deň nás čakal presun metrom na letisko Cuatro Vientos. Cestu sme prežili poväčšine bez ujmy na zdraví, ak zohľadníme, že sme boli ako sardinky v konzerve a sem tam niekto odpadol. Na letisko sme sa dostali okolo jednej hodiny popoludní. Zo všetkých strán sa valili davy ľudí a my sme sa snažili dostať do nášho sektora. Poobedia vypíňali koncerty rôznych hudobných skupín. Na pláni bola tiež možnosť adorácie v stanoch, ktoré boli rozostavené na viacerých miestach.

Čím bližšie bol večer, tým viac rástlo očakávanie, že uvidíme pápeža. Toto očakávanie

perušovali len zlovestné mraky sťahujúce sa nad Madridom. Po zaznení prvých slov Benedikta XVI. sa spustil ohromný dážď a letisko zachvátila panika, každý sa snažil nejakým spôsobom zachrániť svoje veci pred premočením. Po chvíli dážď utíchol a nastala adorácia. Eucharistia bola vyložená v nádhernej monštrancii z Tolleda. Bolo ohromujúce vidieť ako dvojmiliónový dav stíchol a všetci upierali zrak na Ježiša.

Po chvíli znova začalo pršať a blesky šľahali až po zem. Kňaz vedľa nás poznamenal, že toto je skúška našej viery. Snažili sme sa akosi prečkať noc a naozaj budovanie spoločenstva počas predchádzajúcich dní sa vyplatilo. Snaha pomôcť jeden druhému bola evidentná. Naozaj dážď prevrátil našu vieru, ohotu pomôcť a spolupatričnosť. Našťastie dážď ustal, našli sme zopár suchých karimatiek a kartónov a uložili sme sa spať. Ráno nás zobudili slnečné lúče a ranné chvály. Pomaly sme sa začali pripravovať na svätú omšu. Vo svojom príhovore Svätý Otec vyzdvihol, že sme úzko spojený s Cirkvou.

Na záver Svätý Otec pozdravil mladých vo viacerých svetových jazykoch a oznámil miesto konania nasledujúcich SDM v roku 2013 v Rio de Janeiro. Mladým Brazílčanom odovzdal putovný kríž. Bolo úžasné vidieť skandovanie, radosť, trepotanie vlajok a celým letiskom sa nieslo meno Svätého Otca.

V pondelok sme sa chystali na trojdňový maratón domov. Opäť sme sa zastavili na zaujímavých miestach, kde sme si oddýchli a načerpali novú energiu. Najprv to bolo mestečko vo Francúzsku, ktoré už viacerí z vás navštívili - Lurdy. Videli sme miesta, kde žila svätá Bernadeta, zúčastnili sme sa sviečkového pochodu a zostali sme v tichej modlitbe v jaskynke, kde každý vyslovil svoje prosby i poďakovania. Ďalšou zastávkou bolo miesto pôsobenia svätého Jána Máriu Vianeyho - Ars.

Po našej viac ako dvojtýž-

dňovej púti sme sa vrátili tam, odkiaľ sme vyšli - boli sme doma.

Hoci nie všetko bolo vždy stopercentné a často sme museli bojovať so sebou samými a s náročnými podmienkami, táto cesta nás povzbudila vo viere, vytvorili sa nové priateľstvá a duchovne sme sa obohatili.

Na záver by sme sa chceli úprimne poďakovať za láskavé slová povzbudenie a starostlivosť vdp. Jožkovi Dúcovi a vdp. Milanovi Červeňanskému.

bh, mk

Prázdniny...

Zasa tá istá otázka... Kam pôjdeš tento rok na dovolenku? K moru alebo na hory? Hm... ako im mám vysvetliť, že idem pomáhať postihnutým do Lúrd...?

Nebolo tomu inak ani tento rok.. 12 dní strávených na mieste, kde sa dotýka nebo so zemou - ako to krásne vyjadril jeden môj súputník... boli sme štyria a aj napriek tak malému počtu, obsiahli sme takmer všetky služby, mali sme svoje zastúpenie na stanici aj na letisku (pri vítaní resp. lúčení), v kúpeľoch, v kuchyni aj pri organizácii jednotlivých procesií (pozhnanie chorých s Najsv. Sviatosťou Oltárnou + „sviečková“ Mariánska procesia). Bol to čas modlitby, služby, stretnutí.

Je úžasné, ak človek nájde ľudí podobne zmýšľajúcich. Je úžasné, ak sa človek stretne s niekým po roku a pripadá mu to, akoby sa s ním rozišiel len včera. Je úžasné, že napriek toľkej bolesti a utrpeniu, ktoré tu človek vidí, cíti, vníma... vníma zároveň aj úžasnú radosť, pokoj, lásku a najmä nádej.

Som rada, že môžem byť každoročne súčasťou tak krásneho rodinného spoločenstva.

Touto cestou by som sa veľmi rada poďakovala všetkým, ktorí nám akoukoľvek formou dopomohli k tomu, aby sme sa tam opäť dostali. Nech Vám to dobrotivý Boh mnohonásobne odplatí!

dj

Otče náš...

„Otče náš, ktorý si na nebesiach.“ „Áno... Tu som... Povedal si: Otče náš, ktorý si na nebesiach. Tu som. Čo môžem pre teba urobiť?“

„Nevolať som. Modlím sa. Každý deň sa modlím Otče náš. Modlitba mi robí dobre. Akoby som si splnil úlohu.“ „Ale ako môžeš recitovať Otče náš, a pritom nemyslieť, že všetci sú tvoji bratia? Ako môžeš opakovať „ktorý si na nebesiach“ ak nevieš, že nebesá – to je pokoj; že nebesá – to je láska pre všetkých?“

„Posväť sa meno tvoje...“

„Počkaj! Čo tým chceš povedať? Posvätiť, znamená uznať za skutočného Otca, ktorý dáva život každej bytosti; ktorý si zaslúži rešpekt; svätý; posvätný...; kto vkladá svoju dôveru do Mňa a nie do poistovni sveta.“

„Príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi tak i na zemi...“

„To hovoríš vážne? A čo robíš, aby sa tak aj stalo? Akým spôsobom sa správaš k bratom; ako miňaš peniaze; koľko času venuješ televízii, internetu, reklamám, obchodom... a koľko času venuješ mne?“

„Máš pravdu, neprijímam tvoju vôľu, lebo sa sťažujem na všetko: ak zošleš dážď, chcem slnko...; ak svieti slnko, sťažujem sa na horúčavu; ak je zima, zasa sa sťažujem; žiadam zdravie, ale nestarám sa oň; zle sa stravujem, jem málo alebo jem príliš...“

„Chlieb náš každodenný daj nám dnes...“

„Keď žiadaš odo mňa chlieb, spomeň si na tých, ktorí ho nemajú. Môžeš ma žiadať o čokoľvek, pokladaj ma za svojho milujúceho Otca! Som zvedavý na pokračovanie tvojej modlitby...“

„Odpusť nám naše viny ako i my odpúšťame svojim viníkom...“

„A brat (alebo sestra), ktorých odmietaš?“

„Pane! Ako by som mohol odpustiť tým, kvôli ktorým trpím? Teraz nemôžem ani zabudnúť. Je veľmi ťažké odpúšťať...“

„Ale... čo teda chceš povedať modlitbou? Volal si ma a ja som prišiel. Želal by som si, aby si odtiaľto odišiel bez nenávisťi. Chcel

by som, aby si bol úplne upokojený. Nie je dobré, ak v srdci nosíš celú váhu hnevu. Rozumieš?“

„Ale ako mám odpustiť, keď tí, čo mi robili zle, nikdy o to nežiadali?“

„A čo ak tí hriešnici požiadali mňa o odpustenie, lebo si vôbec nepredstavili, že by si im to mohol odpustiť...? Zver mi svoju neschopnosť odpustiť a ja to urobím za teba, ak o to požiadaš.“

„Vďaka Pane, že si ma oslobodil od tejto váhy. Táto vina ma dusila a bránila mi normálne žiť.“

„Vidíš aké je to jednoduché, ak mi dôveruješ...! Ako sa teraz cítiš?“

„Dobre, skutočne dobre! Po pravde, nikdy som sa tak dobre necítil... Rozprávam sa s Bohom robí skutočne dobre...“

„A neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého...“

„Výborne! Urobím to, ale vyhýbaj sa situáciám, ktoré by ťa priviedli do pokušenia.“

„Čo tým chceš povedať?“

„Nezostávaj v spoločnosti osôb, ktoré ťa vedú k špinavým, nečistým obchodom... Zanechaj zlobu, nenávisť. To vedie len na pochybné cesty... Nepoužívaj také únikové cesty...“

„Hanbím sa, Pane, odpusť mi!“

„Prirodzene, odpúšťam ti! Vždy odpúšťam tomu, kto je pripravený odpúšťať. Ale keď ma budeš znova volať, spomeň si na našu konverzáciu, myslí na slová, ktoré hovoríš. Teraz dokonči modlitbu.“

„Dokončiť? Ah, áno, „AMEN!“

„A čo znamená „AMEN“? Neviem. To je koniec modlitby.“

„Povieš AMEN, keď budeš súhlasiť so slovami, ktoré si vyslovil a keď budeš nasledovať moju vôľu plnením mojich príkazní, lebo AMEN znamená NECH SA TAK STANE, je to súhlas s tým, čo si práve povedal...“

„Ďakujem Pane, že si ma naučil túto modlitbu a teraz ďakujem aj za to, že si mi ju vysvetlil...“

Som šťastný, keď viem, že si môj PRIATEL! A že sa môžem vždy na Teba spohľadávať!“

zdroj: internet spracovala: dj

Viete, že...

Je tu obdobie hodov, jarmokov, zberu úrody, všetkého dostatok, môžeme si dopriať, čo nám hrdlo ráči – aspoň niekedy. Hlad na druhej strane zeme, možno nie až tak ďaleko, nás príliš netrápi. Na tieto témy ľudia často odpovedajú otázkou: „A čo im to mám poslať do Afriky?“ To určite nie, ale takto si pestujeme svoje sebecko a pohodlie a ospravedľujeme sa, že sme nič neurobili. Ale vždy sa dá niečo urobiť napr. aj v Smoleniciach. Vážiť si jedlo, potraviny, svoje životné prostredie, šetriť vodu, neodhadzovať odpadky do prírody a veľa, veľa iných, možno na prvý pohľad jednoduchých vecí, ktoré však v konečnom dôsledku môžu pomôcť aj v Afrike, hoci nielen tam sa ľudia stretávajú s biedou a hladom. Niekedy môže biedou trpieť aj niekto ako sa povie u nás „len tu za humnami“... Pozrieme sa na svetové štatistiky:

- Súťaže v jedení hamburgerov, či vojna s tortami sú síce zábavné, ale uvedomujeme si, ako plytváme s jedlom? Okrem toho, každý deň sa odhadzujú tony nezužitkových potravín. Moderné poľnohospodárstvo je také výnosné, že niekedy je úroda príliš veľká na to, aby sa spotrebovala. Tak niektoré potraviny jednoducho končia na smetiskách. Tony dobrých potravín. Alebo prebytočné mlieko sa vylieva do starých banických šácht.

- Podľa správy Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) trpí podvýživou 800 miliónov ľudí, teda každý ôsmy človek na zemi.

- Zo 6 miliárd obyvateľstva sveta 4 miliardy žijú na úrovni chudoby a 800 miliónov ľudí hladuje.

- Každú sekundu sa na Zemi narodí tri deti, každý rok sa tým svetová populácia zvyšuje približne o 80 miliónov a všetci títo ľudia potrebujú jesť.

- Poľnohospodári na celom svete vyrobí dostatok potravín, aby užívali každého na planéte, ale tie sa nie vždy dostanú k tým, ktorí ich potrebujú najviac.

- Štatistiky nemajú ľudí ťahať od slávnostných stolov, len ich varovať, aby si k nim neprisadla aj ľahostajnosť a sebecko. Ako hovorí Matka Tereza: „Chudobu sme stvorili my, nie Boh, ja a ty - naším sebeckom.“

M.G.

Karibu nyumbani!

V čase hodov bývam veľmi rada doma. Nielen kvôli dobrému obedu, ktorý vie vyčariť moja mama, ale i kvôli priateľom, ktorých môžem po dlhom čase opäť stretnúť. Hody – to je predovšetkým čas duchovnej radosti, ale i hostenia. O nás Slovákov sa vraví, že sme pohostinný národ. Host' do domu, Boh do domu. Ale platí to ešte vôbec? Až v Tanzánii som si uvedomila, čo naozaj znamená pohostinnosť.

S každým človekom, s ktorým som sa zoznámila, alebo pustila do reči, mi nezabudne vždy dodať: Karibu nyumbani! U nás doma si vítaná! Spočiatku som si myslela, že sa snažia byť milí a zdvorilí, ale po siedmich mesiacoch vnímam túto milú frázu doslovne. V Tanzánii si ľudia potrpia na jedlo – jednoduché ale chutné. Nikdy sa nepustia do jedenia bez toho, aby vás najprv neponúkli.

V každej správnej domácnosti vám po príchode začnú chystať jedlo. Odmietnuť – tak to je pekná nezdvorilosť! Medzi miestnymi máme dobrých priateľov, ktorých zvykneme pravidelne navštevovať. Aby sme sa vyhli druhému obedu či ďalšej večeri, rozhodli sme sa raz prísť nečakane ani v čase obeda ani v čase večere. Nepomohlo, dostali nás! Už sa začalo servírovať a ponúkať! Poučenie: ak sa chystáš na návštevu v Tanzánii, treba ísť čo najviac hladný a doma dať vedieť, aby s tebou nerátali na obed.

Myslím a naozaj na vlastnej koži zakusujem, že ľudia v tejto krajine žijú, akoby im mal Ježiš raz povedať: „Bol som hladný, dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, bol som počestný a prítulili ste ma...“ (Mt 25, 35) Nie vždy je táto cesta ľahká, ale vedie do neba!

Želám všetkým Smoleničanom požeňnaný čas hodov!

S pozdravom, Emília Bihariová

Materskú škôlku v Shelui môžete podporiť zaslaním sumy na účet: 0283929150/0900. Všetkým darcom vopred srdečná vďaka!

HUMOR

Fero vidí Miša a už z diaľky kričí: "Vieš, čo je nové? Zrušili daňový úrad!" "Nebláznili!" "Naozaj! Dostal som od nich list a v ňom stálo: Posledná upomienka!"

Príde pani do drogérie a pýta si niečo proti komárom. Vedúci ide do skladu a za chvíľu prinesie injekčnú sadu a vysvetľuje: "Keď chytíte komára, zoberte injekciu a pichnete mu ju rovno medzi oči. Do 5 minút uhynie."

"Ale keď ho chytím, to ho môžem rovno zabiť!" "No, alebo tak."

„Ocko, a čo je to pokrytec?“ „To je napríklad človek, ktorý napíše knihu o vedeckom ateizme a potom sa modlí, aby sa dobre predávala.“

ŠTATISTIKY

Krsty:

Timur Rábara, narodený 17.04.2011, pokrstený 11.06.2011,
Bartolomej Rábara, narodený 23.05.2011, pokrstený 13.08.2011.

Sobaše:

Michal Volek a Bronislava Lalinská, 23.07.2011 v Smoleniciach,
Dušan Čičo a Sandra Kotzigová, 27.08.2011 v Smoleniciach.

Pohreby:

Hildegarda Valenčíková, r. Adamcová, narodená 04.06.1942, zomrela 29.07.2011, pochovaná v Smoleniciach.